

esse i Valget havde kun de færreste. Enten Jægermesteren eller Præsten blev valgt, var det dog stadig Folket, der regerede. Med den Overbevisning følte Størsteparten sig paa Forhaand tilfredsstillet.

Der blev ikke talt meget om det; men det ventedes almindeligt, at Jægermesteren vilde bære Sejren hjem. I hvert Fald inde i de mange Beværtninger, der omrandede Markedspladsen, og hvor allerede en Del halvfulde Folk sad og savlede over Ølglassene, holdt de fleste paa ham. »Fyens Venstre«, der havde agiteret for hans Valg, var Egnens meste læste Blad, og Redaktør Danielsen havde gjort sin Skyldighed som offentlig Udraaber af hans Fortjenester. Virkelyst, Handlekraft, Sandhedskærlighed, Sjælsadel, Tapperhed, Retfærdighedsfølelse, Opofrelsestrang, Hjertedannelse, Trofasthed, Begejstring og Uegennyttighed var nogle faa af de Dyder, som Bladet i disse Uger havde smykket ham med. Stærkere Indtryk havde det dog gjort, at Jægermesteren ved nogle af Vælgermøderne selv havde omtalt sine landøkonomiske Forsøgsarbejder og navnlig sin Kamp mod Kartoffelskimmelen, for hvis Udryddelse han — som han bevæget forklarede — »havde ofret en Formue«.

Efter hans Valgtale lød der kraftigt Bifald. Ogsaa var han heldig med sine Svar til Interpellanterne. Netop de Egenskaber, der havde forvoldt hans Ulykker i Livet, kom ham tilgode paa en Valgtribune.